

SIMAI MIHÁLY

Találkozások

(RÉSZLET)

Magyarország!

*álomi hódítás vagy
Vereckédnél megállok
Kunhalom szemeid tekintetében
megállok*

*rámmosolyogsz
folyóid függőágyán elnyújtózhatok*

*pillanatig egy révület homlokzata
kartávolságnyira a népvándorlás
kérdőre von egy avar koponya
de csak a sziget
csak ez a zöld vánkos
hajam fűzfaág fűzgyökér a vízben —
sodródok
nem mozdulok
nézem a kettőzött napot
várom
hogy megérintsen*

*fölringatsz képzelet-hazám
te láthatónál tágasabb
ragyog az áldozati síkság
mintha lovak-halála ünnepen —
és a sziget a folyókon
és a nagy tó
a fűvellőkön búzaföldeken
lassan sodródik körbe-körbe
hordozza szédülő fejem
csak dadogni
csak hadarni tudok
csak sírni
történelmedtől részegen
micsoda várjalak
kövek*

hullnak mintha az ostromlókra —
nádbugák a bujdosók láthatatlan
sisakja mellett
megüzött szemük

felörvénylik a vízben
a homokban

visszaillesztem a köveket
— mintha testem építeném
arcokat rajzolok a nádba
a csalitba a nyár kérgébe
— mintha arcomat teremteném újjá
lépek

térdelek

megfutok

mozgásommal fölszántom a Muhi pusztát
föl az egész Tiszántúlt
— mintha gázolnék vérben

vannak itt törött nyílhegyek a rögben
jeleket őriz sombokor akác
hajlítok tavaszi ágat

s egyszerre minden nyíl kiröppen

fölsegeznek az égre
most Ők kezdik a vallatást
ki vagyok? hová megyek?
szememben és szívemben
örzök-e sorsos nyílhegyet
mint fenn az isten
őrzi a rég halott csillagok sugarát?
megnyílok szótlánul

fölöttem ligetek erdők

nyílzápora hallom az örök suhogást

én uralkodni jöttem

Magyarország

széttört jogarom: kéztőcsontok
emberevő gyeplőd mellett
várvesztő tanácsasztalodnál
jussolt vérmezőiden megállok
úgy intek velük a jövőnek

áhitat és harag ideje ez
Magyarország aj Magyarországon
ázsiaiáidban megkeresni
őket

mintha Juliánusz barát

ó te szélpajzsú homokvértű haza
magad kavartad viharokban
hová tetted a legkülönbeket?

folyó imádkozik a kőkeresztnél
szélkápolna kőkénykörmenet
pipacsok robbanása
bitók csatapiacok sírok felett

a turisták könny nélkül fölrepültek
a filmfelvevő gép megtelt veled
itt vergődök magammal
mit tegyek?
megragadni a búzát tépni a füvet
— maroknyi emberarc
emberszárak magyar gyökerek
száz lekaszált sors százezer
göröngyarcú paraszt
szent föld amely megunta már teremni
a Mindig-Ugyanazt

*

áhitat és harag ideje ez —
itthon vagyok a feldúlt sáncokon
itthon az árvízben
itthon a német özönében
a török tengerárban

a véres kard száguldásában itthon vagyok
itthon a menekülés-éjszakákban

mikor gyolcs kell és patyolathasíték
s hétfájdalmú asszonyok hozzák a pólyát

bedeszkázva tragédiáidba
itthon vagyok
köldökszínórral megfojtott forradalmakért
hétszer siratlak Magyarország

*

eszméletlen harag ideje ez
gyújtózsínórral erezett hidak
ideje romhalmok lövészárkok
szélütött bérkaszárnyák
a légnymás
sötét angyalainak ideje —
a lő és hull és oszlik ideje
— tantárgy-idő
a sorok bekormoznak
arcomat újjáégetik a fény-
képekből fölcsapó lángok

zajló folyam
felleghidak és szélpillérek
még egy falat száraz kenyér az átkeléshez
— látni az újhódó világot

*

s nőnek mint törött nyílhegyek a földből
ős éhség jelei — jelzőkarók
lenyílazott búzaföldek legelők szőlők
az ekevas villogja
vigasztalódj —

tenyészik bozsog ágaskodik az élet

s az ég derül borul
villámlanak a pengék
nézem: most ér véget a parasztháború
a kombájn összerántja a megcsorbult kaszákat
dübörög
vágja a maga rendjét

*

Magyarország
te voltál első szerelmem
távolaid és gyalogútjaid

bekerítettél
kitörtem
gyalog biciklin lovaskocsin
motorvonaton hagytalak el
repülővel szálltam a lúdbörző
dülök a fölborzolt mezők felett
kitörtem
bekerítettelek

most örökké jövök-megyek
vén-vén faölű vonaton
visszafelé az időben
s egy csupa üveg vonaton amely
fölhúz a hegyéltre
átlényegül a virradatban

vállak közé
tekintetek kártyalapok közé
böröndök batyuk faládák kosarak közé
derű és düh szépség és rútság közé
szorítasz
ablakkeretes képeimet
szétosztod az integetőknek

bekeritesz testeddel Magyarország
hogy lelkedig kitörjek

*

s z a v a k
egy nemzet alapkövei
hazányi tervrajz
és téglá és vas és kötőanyag

országoljon építkezzen
vezetgetem a fiamat

*

szavak vigasztaljatok keresésetekben

hollétem e térképen mint az esőké
ha ti meg nem jelöltök engem
ti pontos koordináták fokok és percek virágzó
[metszéspontok
segítetek hogy helyemen legyek mint az utak
a házak és a lombok
helyemen mint a hangok a harangban
s mint késő éjszakában a csend
lággy névelők és gyémánt végszavak ti
legyetek újjárajzolt életem

nincs kész a térkép ha egy szót kimondok
közületek valami itt terem
valami épül valamit lerontok
valaki felhősödik könnyesen
valaki zsémbel visszapisszeg
vagy ujjongva üzen

hidakat újakat belőletek
nőjenek otthonos telepek
villogó vasútvonalak
omoljanak válaszfalak
életfa-erdők nőjenek
belőletek

szavak

új térkép készül
e hazát
részletesebben tükröző
révületben és józanul

egy út egy ház s egy ablak amely
hivogatón világosul

*

enyém ez a pillanat
 élem
mint hegyek emelkedését
erdők növését tanya-
fal megrogyását városok születését

rakom egymásra a pillanatokat
és máris kész a tizemeletes Tisza
bástyáin kihajolva néz
a föllármázott Szegedre

ömlik a víz csak sejteni benne a Fehér-
Körös tartóoszlopait vizüveg-
darabjait de hol van már az az
áradástégla amelyik tizen-
négy évesen majd halálba sodort?

rakom egymásra a perceket
mint filmbeli záporban
 ázik
s ragyog az első szerelem

egy ballon a keresetemből
egy kölcsönkapott bőrkabát
rakom egymásra a ruhákat
mint levált öleléseket

hány jel hány szó hány mozdulat
sorsolta ki a sorsomat
s állított ide az ősi part
konok kövére engemet?

Körös-örvények a Tiszában
sikongó vízüveg

mint egy sirály fölszáll a napban
történelmem a képzelet

élek és ez az áradás
se nyúlgátakkal se fólia-
rekesztékekkel se homokzsák-
hegyekkel el nem zárható

ostromol egy
csaknem szilárd
s félelmetes és szép folyó

szétporlanak rajta sejtjeim

*

Magyarország
mintha álomházamban
itthon vagyok

*

állok a szülőszoba előtt
kivárom megtudom a jövőndő
nemét súlyát centimétereit
első

sírását is kivárom
kivárom asszonyom szájának
felejthetetlen remegését
töredékszavait
hogya újra meg-
sejtsek valamit a teremtésből
egy másik nemzedék
rivallásából önmagamból
kiterjedéseidből Magyarország

te kezemből kiüthető kard
számból ellopható gyümölcs

elragadható játék
elvéthető út
te fölgyújtható menedék

ő s csillag
amelynek légköre érik
élet számára
élhetőbb
új életeim csillaga

te első miccenésemre
utolsó
kívánságomra lenéző
kéksátor otthonom hazám

